

Младеновачки Глас

2 4 0 6 2 2 5 1

цена 40 динара

БРОЈ 506

8. март 2024.

информације и огласи

РАНИ ЈАВНИ УВИД поводом израде
Плана детаљне регулације за простор
између улица Краља Александра
Обреновића, Војводе Путника, Краљице
Марије и Јанка Катића, ГО Младеновац.

**Припремна настава за
факултете и високе школе
Шумадијски дани сувог меса**

страница 3

Драгослав Жика Обрадовић: Кажем ја себи...

Неувредити, државу уредити

страница 4

Савешти за пољопривреднике

Потпуна исхрана телади

страница 5

Фелџон: Милосав Б. Влајић

У ноћима без звезда /6

странице 8 и 9

Сјорш - Фудбал

**ОФК Младеновац поражен:
Шушњар бољи за два гола**

**У недељу почиње други
део првенства у лиги Ц**

**ОФК Студент изгубио од
Слоге из Граница - 3:2**

Сјорш - Одбојка

**Још један пораз:
ОК Младеновац - ВГСК 0:3
Одбојкашице победиле!**

Сјорш - Рвање

**На Купу Србије три
медаље за рваче „Геџе”**

страница 7

СМЕШТАЈИ - МЛАДЕНОВАЦ
063/310-205

Српска штампа у окупирацији Јевреји, полујевреји и цигани не долазе у обзир (Шрећу гео)

Крвава бајка

Премда је обзнана „сто за једног“ донета још почетком априла, по овој формули најнемилосрдније се поступало почевши од октобра, а значајну попуу у квоти грађана који би требало бити убијени чинили су Јевреји и Роми. Већину представника ове две групе нацисти су уморили смртном казном, као цивилне заробљенике који пушку током рата нису ни додирнули. Тих дана устанак против окупатора је био на врхунцу, након чега је слабио до коначнога слома, а тада је на ред дошло и обрачунавање са женама и децом ових националних мањина у окупираној Србији. Велики удео расних напада у том периоду долазио је од извештаја с једне, веровали или не, изложбе. Наиме, средином октобра 1941. окупационо Пропагандно одељење „С“, уз помоћ једнога броја руководиоца Одељења државне пропаганде при кабинету Милана Недића, Збора и других колаборациониста у Београду, отворило је Антимасонску изложбу која се слободно могла назвати и Антисемитска јер, као и у случају с большевизмом, за нацисте су масони били јеврејско масло, односно, како је писао Хајзенберг, „лаик би могао да помисли да су тамо изложене само масонске ствари, али зналац је свестан да слободни зидари, јевреји и комунисти врло тесно сарађују.“

Пажња медија за ову „културну манифестацију“ била је велика, а свако извештавање била је прилика да се унизе Јевреји и комунисти. Посебно се истакао Лазар Прокић, који је у то време био шеф Одсека за општу пропаганду у окупираној Србији, потписавши опширан коментар у листу „Понедељак“, где пише у име народа и доноси закључак да је српски народ због мојсијеваца и комуниста пропао и да их због тога неће оставити некажњене.

„Понедељак“, који је иначе био седмични подлистак „Новога времена“, 10. новембра је на ударном делу насловне стране објавио извештај Хитлеровога говора приликом обележавања годишњице неуспелог Минхенског пуча, када су нацисти покушали да освоје власт у вајмарској савезној држави Баварској. Након правдања због избијања рата и отварања фронтова, немачки фирер наводи да иза свих ратних дешавања у Европи стоји „међународни јеврејин“ који није опасност само за Немачку, већ и за цео Стари континент.

Две странице касније, овај периодични лист преноси сиже Хитлеровога говора од новинске агенције Рудник у којем су сами издвојили три тачке нарочито значајне за Србе, а у првој ставци је наведено да „у истој мери као и на Истоку врши се сада и код нас покушај да се у нашој земљи створи огњиште нереди, који су организовали јевреји, цигани и пропали елементи, против правних интереса српског народа.“

Ово је још један у низу текстова у којем се у исти кош стављају Роми и Јевреји као ствараоци хаоса у Србији, као највећи непријатељи српскога народа. Као да није било довољно што је у преносу Хитлеровога говора расизму посвећен читав један поднаслов „Јеврејски дуг влада Совјетском Унијом“, већ је овај лист све то подвукао агенцијским текстом. Као што је наведено, „Наша борба“ је за кратко време постала један од офанзивних листова под чијом етикетом је изашао велики број текстова с немилосрдним говорима мржње. Од почетка октобра па све до краја године, овај недељник је жестоко нападао и Роми и Јевреје готово у свим бројевима. Највећи део напада на Роми у 1941. години управо долази из „Наше борбе“. Овај недељник је желео да придобије младе и становништво руралних подручја, те је борбеним текстовима гађао емоције младих и сељака како би створио антикомунистичку оgradu у неурбаним подручјима, у којима је су највише били присутни равнаторци и партизани.

„Села су згранута кад после окршаја са одметницима прегледају мртве и заробљене комунисте: странци, јевреји и цигани удружени са робијашима и посрнулим нерадницима“, наводи се у једном октобарском извештају. Роми и Жидови су у овим текстовима приказани као етнички и политички ентитети који сарађују с комунистима у циљу урушавања српских националних интереса и сељака, као једнога од кључних стубова српства. Почетком новембра „Наша борба“ објављује наводне исечке из заплешеног

партизанског дневника под насловом „Пљачка, убиства и разврат главне су компоненте шумских оружаних бандита и њихове ‘борбе’, док се у поднаслову Роми описују као „оруже за терор у Србији“. Из дневника је издвојен и опис Рома у којем се наводи да су они с „дивним одушевљењем“ дочекали партизане. Дакле, Роми су окарактерисани као средство, као пуки неживи објекти, које користе комунисти у свом циљу рушења српских интереса. При томе, из самог исечка одабран је баш део у ком је писац дневника назначио да су их ромски мештани срдачно примили, што поткрепљује исказ из подналова да су Роми и комунисти у тесној спрези.

Производња пристанка

Текстови о Јеврејима и Ромима у првих осам и по месеци рата, односно, спомињање ових мањина у новинама углавном није имало за циљ дубље залажење у концепт „расе“. Хебрејима је прикачена колективна кривица за страдање Исуса Спаситеља, умешаност у светске токове новца — богаћења на туђој грбачи — као и завера да кроз комунизам и слободно зидарство желе да владају светом. С једне стране, њихово присуство у англоаксонском свету углавном је третирано као владање из сенке које диктира америчко енглеску политику, с друге стране, они су представљени као предводници и, кроз Карла Маркса, оснивачи комунизма који има жељу да наштети аутономним народима кроз своју интернационалу у којој би, наравно, главну реч водили опет Јевреји. Другим речима, намера новинара и њихових газди није била стварна едукација становништва (јер се никаквим, осим псеудонаучним, аргументима не би могло доказати нацистичко поимање расе), већ безочно сотонизовање ради производње пристанка читаоца, што у бити и јесте суштина пропаганде — да произведе пристанак.

После напада нациста на Совјете, постојала је намера да се текстови о Мојсијевом народу мало „научније“ обраде, али они су чинили мањину од укупне антисемитске пропаганде. У штампи затичемо и много пренесених вести из осталих европских држава у којима се Јевреји сумњиче за рабојништва и ремећење јавнога реда и мира како би се кроз генерализацију негативна осећања прелила и на све остале Јевреје, поготову у Србији.

Реч „Цигани“ готово неодвојиво је коришћена уз придеве као што су „робијаш“, „олош“, „одрпанац“ и слично.

Док су Јевреји, у почетку били означени као сарадници дражиноваца, Роми су искључиво били повезивани с партизанима. Док готово у свим ситуацијама Јевреји представљају унапред нешто лоше, помињање Рома се у неким текстовима било је неутрално. Наравно, и текстови који нису алудирали на учешће Рома у кварењу српскога народа, углавном су имали дубоко стереотипну конотацију. У предрасудном осликавању Рома су предначили листови за забаву као што су „Бодљивако прасе“ и „Коло“, мада их има и у осталој, озбиљнијој штампи. Већ средином 1942. Године ово питање је сматрано решеним, али је пропаганда против Рома и Јевреја настављена сличним интензитетом барем наредних годину или две.

Нацисти су у окупираној Србији успели да истребе већину људи из ове две популације који су говорили српским језиком, који су се родили и живели у Краљевини Југославији и њеним претечама, чији су преци вековима живели на тим подручјима, који били вековне комшије Јужним Словенима на Балканском полуострву, а све због мржње и псеудонаучнога концепта који никад рационално није био доказан.

„Био сам Југословен“, присећа се Иван Ивањи.

„Јеврејин сам се осећао сам када су ме нацисти због порекла стрпали у концентрационе логоре, ни пре, ни после тога.“ Потомци преживелих мојсијеваца и Рома данас су значајан фактор у српској јавности, од природних и друштвених наука па све до културе и спорта, а можемо само нагађати колико би данас живело врхунских лингвиста, лекара, спортиста или музичара оданих земљи Србији, да их нацисти тих година у корену нису сатрли.

Овај шексџи настао је у оквиру пројекта „Окупирана штампа – Штампа у Београду 1941-1944. године“, који је суфинансиран из буџета Града Београда, Градске управе града Београда, Секретаријата за информисање

Припремна настава за факултете и високе школе

Градска општина Младеновац, девету годину заредом, реализује пројекат „Буди своја најбоља инвестиција“, у оквиру којег се за средњошколце организује бесплатна припремна настава из српског језика и књижевности и из математике за упис на факултете и високе школе.

Председник Градске општине Младеновац, Владан Глишић, уручио је матурнатима пригодне поклоне и пожелелео им успешан рад и добре резултате на пријемним испитима.

„Желим вам све најбоље у даљем школовању, да марљивошћу и радом испуните своје снове, а ми ћемо се потрудити да, када завршите факултете, преузмете одговорност у разним областима и да заједно креирамо будућност наше општине“, рекао је Глишић, и додао да је за ових девет година припремну наставу похађало више од 600 ученика, од којих су многи завршили школовање и почели да раде у свом граду.

Припремна настава се одржава у Техничкој школи, сваке суботе, осим Васкршњег викенда, у времену од 10 до 11.30 сати и траје 15 недеља. Часове из српског језика и књижевности држи професорка Јелена Стефановић, а из математике професор Радмило Гајић.

Такмичење у шаху за основце

Више од 130 ученика младеновачких основних школа учествовало је на такмичењу у шаху које су организовали Шаховски клуб „Лилама Младеновац“ и Основна школа „Момчило Живојиновић“, под покривитељством Министарства просвете Републике Србије. Председник Градске општине Младеновац, Владан Глишић, пожелело је ученицима успешно такмичење и поручио да је, осим победе, важно и дружење. „Искористите данас ово време да се упознате, будете још бољи

пријатељи и наставите да се бавите шахом“, рекао је Глишић. Такмичење је одржано у мушкој и женској конкуренцији, а првих троје у обе категорије стичу право учествовања на Првенству Београда у шаху за ученике и ученице основних школа.

Шумадијски дани сувог меса

У селу Влашка одржана је трећа по реду манифестација „Шумадијски дани сувог меса“, на којој је више од 50 излагача из разних крајева Србије представило своје производе, припремљене по старим провереним рецептурама и методама. Љубитељи традиционалне кухиње имали су прилику да уживају у широком спектру домаћих месних прерађевина, попут пршуте, кобасице, сланине, чварака и других гастрономских производа насталих у кућним условима.

Председник Градске општине Младеновац, Владан Глишић пожелело је излагачима добродошлицу у нашу општину, организаторима се захвалио на доброј организацији и истакао да ће општина увек подржавати овакве и сличне догађаје који имају за циљ промоцију аутентичних домаћих производа. Организатори манифестације су Удружење „Вредни Шумадинци“ и Месна заједница Влашка, а покровитељ Градска општина Младеновац.

Реконструкција улице Славка Манојловића

У току су радови на комплетној реконструкцији и проширењу већег дела улице Славка Манојловића, која пролази кроз две месне заједнице „Драпшин“ и „Село Младеновац“, у дужини од 2,2 километра. Радове на овој саобраћајници, која је део државног пута, обишли су Владан Глишић, председник Градске општине Младеновац, и члан Већа, Дарко Ђебић. Истакли су значај овог пројекта чијом реализацијом ће се знатно унапредити путна инфраструктура у овом делу града и повећати безбедност за све учеснике у саобраћају.

Савези за возаче

Дуго паркиран ауто

Многи возачи наиласком зимског периода остављају своја возила у гаражу и не користе га више месеци. Ако је возило предуго паркирано и не возите га неколико седмица или чак месеци, могли бисте имати проблема. Многи делови возила не подносе дуго стајање, а шта се може десити уколико се возило предуго не користи? Који делови аутомобила могу бити угрожени?

Акумулатор: Он је најчешће прва, али не и једина „жртва“ аутомобила који није кориштен дуже време. Ипак је акумулатор батерија која се пуни док је ауто у вожњи, а празни када аутомобил стоји. Ако ваш аутомобил стоји предуго, поготово када је напољу хладно, велика је вероватноћа да нећете успети упалити аутомобил.

Ручна кочница: У случају да остављате аутомобил на паркингу на дужи период, саветује се да, ако је икако могуће, не остављате подигнуту ручну. Подизање ручне кочнице није само навика, већ је аутоматика на појединим моделима возила. Међутим, ако је подигнута дуже време, ручна кочница може заглавити дискове и плочице. Ако вам је аутомобил на паркингу на узбрдици, савет је да се послужите традиционалном методом заглављивања точкова циглом, каменом и сл.

Притисак у гумама: Пре него што кренете, проверите притисак у гумама, јер оне након стајања могу бити испумпане, а могу се и деформисати. Иако им вероватно неће бити ништа, пре него што уђете у ауто, прво погледајте јесу ли се издувале. Уколико током вожње осетите вибрације, могуће је да су се деформисале. У сваком случају, свратите до бензинске пумпе и проверите притисак у гумама.

Резервоар: Резервоар пун горива је најбољи лек против корозије, а може бити од пресудног значаја ако се догоди нека непредвиђена ситуација. На пример, ако вам је неисправан алтернатор, мораћете возити без заустављања, а ако вам се испразнио акумулатор, потребно је неко време да се напуни, па због тога није пожељно заустављати се.

Дискови на кочницама: Они ће зарђати, па ће тако прва кочења бити далеко од перформанси кочница које су потпуно исправне. Такође, кочиона сила ће бити много слабија и мораће проћи неко време пре него што се кочнице поново врате у пуну функцију.

Утицај соли: Ако паркирате возило зими, где је посуто много соли, вероватно и сами знате какав ће утицај имати на лимене површине аутомобила. Корозија можда неће бити видљива одмах, али ће се дефинитивно брже развијати.

Течност: Течност за кочнице с временом губи своја својства, а то се у правилу дешава када је аутомобил заустављен дуже од шест месеци. Унутар моторног простора налазе се и неки елементи мотора брисача ветробранског стакла и пумпе која избацује воду према стаклу. Мотор који покреће ову пумпу може да оксидира, а неки део система зачепљен прљавштином.

Уље: Уколико при убрзавању из ауспуха излази плавичасти дим, могуће је да постоји унутрашње цурење уља у цилиндрице да оно изгара с горивом. Шта још треба да знате? Након провере акумулатора, уља, расхладне течности и течности за кочнице, аутомобил треба покренути и оставити да ради у празном ходу између пет и 10 минута како би се загрејао те како би уље подмазало различите елементе. У вожњу је потребно кренути смирено и полако, без убрзања или повећања броја окретаја, а то ће послужити за откривање могућих вибрација или проблема с горе наведеним елементима.

Текст је припремљен у сарадњи са Агенцијом за безбедност саобраћаја

Нови политички покрет

Да на младеновачкој политичкој сцени, странке и покрети постају све активнији наговештавајући изборне активности уочи локалних избора и београдских, потврђује оснивачка скупштина локаног покрета која је одржана у понедељак, 4. марта у Свечаној сали Др „Елси Инглис“

Бивши председник ГО Младеновац, Дејан Чокић и његови дугогодишњи сарадници Лазар Петровић и Небојша Ћосић обратили су се присутнима и истакли да ће у наредном периоду фокус деловања бити усмерен на формирање одбора у свим месним заједницама на територији младеновачке општине. Чокић је позвао младеновачку опозицију на јединствено деловање. Очекује се да овај локални покрет наредних дана добије своје име и започне деловање како у градском језгру тако и у сеоским срединама.

Драјан Николић

Извишљена прича из „Лигла“

Била сам у Лидл-у, у брзинском шопингу. Узела сам два млека и мц папир и док сам чекала у реду на благајни, стављала ствари на траку и типкала по мобилном, испало ми је 1000 динара. Тип испред мене (мало старији господин) завршио је плаћање и паковање својих ствари у врећице и сагнуо се по моју новчаницу. Рекла сам му хвала и испружила руку да ми је дода, али сам чула одговор: „Оно што је на поду, припада ономе ко то пронађе!“ Затим се окренуо, узео своје ствари и изашао напоље.

Шокирана и без речи, збуњена сам гледала благајницу и остале људе који су ми узвратили истим збуњујућим погледима. Полудела сам! Не због тих 1000 динара; да ми је рекао да му треба, дала бих му их (нећу пропасти због тога). Али, да овако направи будалу од мене?! Плус, новчаник и картице сам оставила у ауто и ионако нисам имала чиме да платим рачун, па сам оставила ствари и потрчала за њим на паркингу, у лудој нади да ћу можда некако вратити новац. Чула сам коментаре иза себе и одмах сам знала како су неки људи изашли за мном, јер их је очито занимало шта ће се догодити. Већ сам се видела као звезда неког филма који се врти на тик току, фејсу или се дели путем порука на мобилном. „Шта ми је то требало?!“ прошло ми је кроз главу, ал није више било повратка или одустајања...

Тип се окренуо, приметно ме, али је само презирно гледао кроз мене као да ме нема. Дошао је до ауто, оставио своје две кесе на тротоар да извади кључ и отвори гепек, а ја сам за то време nonchalantly дошла до њега, узела његове кесе и рекла му: „Оно што је на поду, припада ономе ко то пронађе!“. Поносно сам се окренула и убрзаним кораком кренула према свом ауто, док су остали људи тапшали.

Док сам утоварила ствари у ауто, видела сам да тип свој бес искаљује ударањем канте за смеће. Ко му је крив... Када су прошли налети адреналина, страха и нервозе, упалила сам ауто и отишла.

Код куће сам распаковала кесе и извадила на сто: 1 млеко, теглу зелених маслаца, 2 поли саламе, трапист сир и три јогурта, 4 кајзерице, тестенину, паштету, маслиново уље, нутеллу, чипс, мајонез, банане, пакет крањских кобасица, вегету, конзерву туњевине са сунцокретовим уљем, боксерице, маслац, 2 шећера и 4 пива!

Никад у животу за све моје досадашње посете радњама нисам добила толико пуно за толико мало. На крају ми је било драго због тих украдених 1000 динара...

И сад седим, типкам на мобилном, пијем пиво и мислим у себи: јесам ли праведна или једноставно злобна?

Углавном, драго ми је да си ово прочитао/ла до краја. Наравно да то није истина, ово је само део иницијативе „како подстакнути људе да више читају“. Читање буди машту, шири хоризонте, омогућава да путујемо на друга места учествујући у разним пустоловинама док седимо у својој фотељи и наравно, проширујемо вокабулар чиме директно на виши ниво дижемо могућност комуникације с другима. Укратко, постајемо елоквентнији. И зато: копирај, залепи, измами осмехе од других људи и прошири даље!

Или, прочитај још барем нешто.

Извор: Фејсбук

Савешти за њољопривреднике

Потпуна исхрана телади

Исхрана телади, као најмлађе категорије, одвија се у две одвојене фазе. Прва фаза почиње непосредно после телења и траје наредна два дана, а потом телад почињу да користе течну храну што представља другу фазу исхране. *Период исхране колострумом*: Телад се рађају без активног имунитета, па је неопходно да се на пасиван начин путем сисања првог млека, тзв. колострума, организам снабде неопходним имуноглобулином (протеинском фракцијом) и то све у првих 12-24 часа живота. То је неопходно учинити у овом периоду, јер се већ након 6 часова могућност трансфера имуноглобулина смањује за 1/3 од почетне количине. Телад треба да посисају колострума у количини која представља 8 до 10 % од телесне масе у првих 12 часова након телења, што износи 3,5 до 4,5 кг. Од великог је значаја да половину од ове количине телад би требала да посисају већ у току првих 30 минута по рођењу. Осим тога, низак садржај шећера лактозе у колоструму спречава да дође до појаве пролива код тек рођене телади и тако знатно умањује летални ефекат, односно могућност смртности. Битно је истаћи да исхрана напајањем има одређене предности у односу на природни начин путем сисања. Наиме, у случају да је колострум лошег квалитета или га нема довољно могу се користити комерцијални додаци односно замене које садрже имуноглобулине. Провера се за ове потребе обавља колострометром. Вишак колострума се може замрзнути у трајању до једне године, или оставити у фрижидеру и чувати до месец дана или одређеним поступком закиселити и тако лагеровати на неко време. Овај колострум се може касније користити у случају да нема довољно свежег колострума или да је некавалитетан, што је веома чест случај код првотелки. *Период течне исхране (од 3. дана старости)*: Већ после 3-4 дана треба почети са напајањем телади пуномасним млеком или заменом за млеко. Потребна дневна количина млека треба да износи 8-10% од постојеће телесне масе. У овом периоду уобичајено је да телад добијају млеко два пута на дан. Поступак напајања телади је бољи и успешнији од природног начина, сисања, па се за ову сврху употребљава сисаљка. Већ после 3-4 дана теладима треба на располагању да буде довољно воде, а исхрани се прикључује и стартер смеша која треба да траје све до одбијања.

Исправно сачињена стартер смеша треба да садржи 18% протеина. У поменутој смеси, поред кукуруза треба да се налази од житарица овас и јечам, као и споредни производ у производњи шећера, меласа. Препоручљиво је да зрневље у стартеру буде грубо самлевено. Треба имати у виду да се код телади у овом узрасту папиле бурага најбоље развијају управо конзумирањем млека и овако припремљених житарица. Након 7 дана се укључује у исхрану квалитетно сено, мада су препоруке да сено није пожељно давати пре 5 недеље, јер је утрђено да из кабастог дела оброка теле не добија довољно Е вит. Телад се залучују у узрасту од 8-10 недеље, односно око 56 дана, а то је управо период када теле дневно конзумира стертер смешу у количини од 1кг, тачније 0.7-0.9 кг у периоду од 3-4 дана. Телесна маса овако храњене телади треба да износи од 75-80 кг, што представља 12-15% од масе одрасле животиње. Залученој телади, престаје се са давањем млека и прелази се на гровер смешу са 14-16% протеина.

У овој фази исхране кабаства храна треба да има примат. Употреба замена за млеко има извесне предности засноване на јевтинијој исхрани телади и могућности додавања антибиотика и кокцидиостатика. Висина дневног прираста није јако важна пошто ће телад ако су здрава то веома успешно компензовати током даље фазе одгоја.

Д-р Др. Драгољуб Крајиновић

Савешти за власнике мачака

Како помоћи мачки?

Како измерити температуру својој мачки и елиминисати унутрашње паразите? Шта урадити ако има мекну столицу или не може да избаци сопствене длаке? Или, шта урадити ако мачка доживи озбиљан стрес при купању? Као што је познато, повишена телесна температура сисара указује да је у организму дошло до одређеног поремећаја и то је, углавном, поуздан знак да љубимци имају неки здравствени проблем. Нормална телесна температура мачака износи од 37,5 до 39 степени Целзијуса. Уколико приметите да је потиштена, да се не игра, да одбија да једе или да је на додир "топлија" него обично, измерите јој најпре температуру. Држите мачку у крилу једном руком (или нека вам неко од укућана помогне у томе), претходно навлажите врх термометра и ставите га мачки ректално. Дигитални термометар држите у анусу док се звучно не огласи, а онај обични (живин) око три-четири минута. Ако је телесна температура мачке виша од 39 степени треба је одвести до ветеринара који ће утврдити узрок поремећаја и преписати терапију. Да ли мачка има унутрашње паразите може поуздано да утврди посебном анализом само ветеринар, а да до тога не би дошло потребно је да мачку редовно трети-

рате против унутрашњих паразита свака три месеца. У ту сврху можете користити неке од таблета предвиђених за мачке или пасту које ће вам препоручити ветеринар. За спољне паразите (буве и крпељи) постоје посебне заштитне ограднице а можете да пробате и неки од "спот-он" препарата који се накапају на кожу врата где мачка не може да се олиже. Уколико мачка има ретку столицу није згорег посетити ветеринара који ће обавити детаљан клинички преглед и проценити њено опште стање. Без обзира на то што ми не видимо цревне паразите у измету, чишћење од њих би требало обавезно обавити. Јер, јаја и неке облике цревних паразита не можемо видети голим оком. Како помоћи мачки да лакше избаци један део длака које

она уноси лизањем? Односно, шта јој дати ако она не излази напоље и сама не узима траву која јој у томе, на природан начин, помаже? Да бисмо смањили унос длака, неопходно је да мачку редовно четкамо, чиме ћемо отклонити један део длака који би она унела лизањем. У њену исхрану можемо додати и посебне грануле које ће олакшати избацивање длака. Ако ни то не помогне, у специјализованим продавницама или апотекама за кућне љубимце, можемо купити посебне препарате, у облику пасте, који ће помоћи да мачка лакше избаци лоптица длака путем измета. Наравно, увек се морамо придржавати упутства при коришћењу ових препарата, јер може доћи до проблема у искоришћавању витамина А или неких других важних елемената из хране ако се они не користе на одговарајући начин. Познато је да мачке не воле да се купају. Ипак, ако то баш морате, окупајте је али пазите да јој вода не уђе у плућа, у уши... Многе мачке при самом чину купања, говоре искусни мачкари, и те како могу да доживе јак стрес који се може манифестовати губљењем апетита, повлаћењем, дугим спавањем, мјаукањем, општом малаксалошћу... Уколико се такво понашање настави и неколико сати по сушењу, потражите савет ветеринара.

Душан Мариновић, www.natura.rs
фош: Горан Ђаковић

Кажем ја себи...

Неувредити, државу уредити

Чули сте, свакако, за народну: Као Шваба тра-ла-ла... Хоћу рећи, без обзира на било које наше аргументе, западњаци терају по своме. Једно причају, друго мисле, треће раде. Без обзира на међународно право, Повелу УН, Резолуцију СБ УН 1244 о КиМ, врше притисак на председника Вучића да призна Косово као државу, уведемо санкције Русији и да се одрекнемо помоћи РС. Дакле да сами себи одсечемо грану на којој седимо. Шта би то значило знате и сами.

Наше је да мало боље сагледамо, како они кажу „нове реалности“. На које се они позивају заборављајући, намерно, све претходно. Отишли су и корак даље. Наметнули су нам да уз њихову „помоћ“ прихватимо примедбе око начина избора у нашој држави. Ово већ личи на вазалство. Дакле, трудиће се да нам доле памет око избора све докле не победе њихови. Потези које предузимају, према нама, просто вређају здрав разум али и државу у којој живимо. Зато неке ствари морамо уредити и редефинисати. Да видимо прво ко су разни посредници у дијалогу Београда и Приштине. Званично је у име ЕУ Мирослав Лајчак, трчкарао из Словачке који је присутан у мешетарењу на Балкану неколико деценија. Био је и некакав супер визор у Црној Гори када се одвајала од Србије. Нема ауторитет у Европи и његова реч не вреди ништа. Међутим, врло често тркне до Београда и право код председника Вучића као да је овај портир, а не шеф државе. Њега вратити на ниво нашег министра спољних послова, а ако има нешто за председника нека преда писмено на писарници. Оваквог лајчека имам у дворишту, трчкара, воли да се игра али не уједа.

Поред званичног изасланика ЕУ, неке земље као Француска, Немачка, Италија, САД, Велика Британија имају специјалне изасланике за, како они кажу Западни Балкан. То је још један доказ да им лајчек ништа не вреди односно, не фермају га. Ови изасланици, одмах по именовану трче на кафу код председника Вучића, као да он ради у кафићу. Зашто их примамо и шта ће они нама!? Њихове земље имају своје амбасаде овде и сав дипломатски саобраћај треба да иде преко њих. Ако су они себи важни за нас су пета нога на столици. Ту су и неки посланици, конгресмени, Курта и Мурта, који сами себе позивају код председника Вучића, знајући за његов став да је боље сто дана преговарати него и један дан ратовати. Ови из „Европе“ то

користе ради личне промоције у својој земљи... био сам код Вучића, све сам у лице скресао, стајао је предамном као ђаче пред учитељем. Онда им тамо порасте нумера.

Пре неколико недеља био и Писторијус, министар војске, нама већ сто година „пријатељске“ Немачке. Ишао у Приштину да се са Шиптарима договори, шта им треба од војне опреме, коју им поклањају ови наши посетиоци. Свратио у Београд да Вучићу прочита вакељу и укаже шта ми морамо да урадимо. Дивим се председнику Вучићу на стрпљењу, које некада поприма понижавање државе. Домет овога министра је његов колега Вучевић, а што се мене тиче, да сам министар војни, примио би га у шест ујутру и то негде у Босилеграду. Тито када је био, није седео у Београду чекајући ове посете. Долазили су му на ноге где је тренутно, боравио, на Бриони-ма, Брду код Крања, Карађорђевићу... Долазиле крунисане главе, државници, јер ко се са Титом није срео нигде није био нити је нешто значило. Ови Вучићеви посетиоци иду обрнуто: Ниси ништа ако ниси био у Београду да му мало припретиш.

У дијалогу Београда и Приштине, искључио бих све посреднике из земаља које су признале Косово. Њихов став је јасан, врше притисак да и ми то учинимо. Ако желе да се декларирају као адвокати Приштине, могу да разговарају са шефом канцеларије за КиМ, Петром Петковићем. Уопштено речено, ако ми не признајемо Косово, а не признајемо га као државу, сву комуникацију пребацио бих на наше министарство за јавну управу и локалну самоуправу. Сви западни мешетари само до портирнице министарства за спољне послове. Овако, када видите, председника Вучића да седи преко пута Куртија, признао га је као себи равног, иако је овај само председник владе коју не признајемо. Очи у очи са Куртијем исто је као очи у очи Вучић са Макроном, Путином, Си Ђипингом... Ало бре, не понижавајте, уредите државу. Вређате је овим поступцима. Вређате и мене, јер нисам гласао за ово. Немојте да се односите са страхопоштовањем Запада. Видите који су то људи. Нама су кроз нека њихова правила, за коју Човић каже да су петоструки аршини, наметнули и глупости да нам и пси слободно шетају улицама. Не смемо да их одстранимо, то су кривична дела. зато време они у Палестини масовно убијају и децу јер нису заштићена као пси. У новом светском поретку, како га зову, можете да уништите народ Палестине само ако су себе прогласили за људе. Других кривица нема.

Драјослав Жика Обрадовић

Витамини који су нам зими најпотребнији

Током зиме није само важно шта стављамо на своје тело, како се облачимо, већ и шта уносимо у њега. „Зимски витамини“ су групација хранљивих материја које су нам најпотребније током периода зиме како би заштитили тело од бројних бактерија. Најидеалнији случај је да све неопходне витамине унесемо кроз храну, али, у случају недостатка неке од тих материја могу да послуже додаци исхрани, односно суплементи. На листу „зимски витамини“ су пет хранљивих материја који ове зиме могу да буду корисне за наше здравље. Али, ни један од витамина, односно њихових суплемената не треба узимати без претходних анализа и савета лекара. **Витамин Д:** Познат и као „сунчев витамин“ или „витамин сунца“ витамин Д производи наш организам када је кожа изложена сунчевој светлости. То може да буде мало проблематично током зиме, када су дани краћи и када је превише хладно да бисмо проводили много времена на отвореном. Узимање суплемента витамина Д има много здравствених предности као - чува здравље костију и побољшана отпорност на одређене болести. Не постоји много намирница које садрже витамин Д. Може се наћи у риби, млечним производима и печуркама, али су то мање количине и може да буде тешко да се испуне дневне потребе за витамином само кроз храну. Препоручена дневна количина мењала се током година али узимање између 600 и 2.000 ИЈ безбедно је и може да буде корисно. Наравно, лекар је ту да помогне у одређивању потребних количина витамина Д. **Витамин Ц:** Због своје популарности многи мисле да је витамин Ц - магични витамин. Многи се куну да их витамин Ц одржава здравим и срећним током сезоне прехладе и грипа. Витамин Ц не може да спречи да добијемо прехладу, али може да смањи тежину симптома. То је зато што витамин Ц јача имуни систем нашег тела. Уколико недостаје овог витамина у телу може се пронаћи у храни као што су бруснице, цитрусно воће, лиснато поврће и паприке. Стручњаци препоручују да се формула „једна јабука дневно“ у зимском периоду замени оном која гласи „једну поморанџу дневно током зиме“. **Гвожђе:** Милиони људи широм света пате од недостатка гвожђа, што може да буде проблематично јер је то минерал који производи хемоглобин. Хемоглобин је протеин одговоран за пренос кисеоника до наших ткива, тако да је веома важан за правилно функционисање организма. Такође, може да помогне у регулисању телесне температуре, што свакако може да буде од користи када покушавамо да одржимо топлоту тела током зиме. Дакле, ако се осећате уморно, хладне су вам руке и стопала, имате ломљиве нокте или главобоље, разговарајте са својим лекаром о додавању суплемента гвожђа у своју исхрану. Можете да скувате и мало пасуља, сочива, лиснатог поврћа или црвеног меса како би додали још гвожђа у организам.

Mr Ph Биљана Мушавцић

Фудбал, Београдска зона

Пораз на старту другог дела првенства ОФК Младеновац - Шушњар 77 0:2 (0:1)

Стадион Селтерс. Гледалаца: 150. Стрелци: Крстић у 32. и Марковић у 53. минути. Жути картони: Бошковић, Лазаревић, Ђукетић (Шушњар 77). Судија: Гојко Шошкић (Београд).

ОФК МЛАДЕНОВАЦ: Ђорђевић, Стевановић, Милетић (од 70. Соколовић), Иванковић, Рајковић, Максимовски (од 79. С.Јанковић), М.Јанковић, Крстић, Стојановић, Булат (од 54. Јовановић), Матејић.

ШУШЊАР 77: Грчић, Бошковић, Ђукетић, Миљковић, Бурић, Лазаревић, Перишић, И.Стојановић, Марковић (од 72. Н.Стојановић), Крстић, Стојковић, (Грубишић).

Борбенији и физички спремнији, гости су заслужено однели бодове са Селтерса. Већ у десетом минути Стојковић је је имао зрелу прилику, али је шутирао поред леве стативе. У 25. минути Крстићу се указала повољна шанса, али је његов шут завршио ван оквира гола. После седам минута фудбалери Шушњара су се радовали. Након изведеног аута, запажени Крстић сјајно је волеј ударцем послао лопту испод пречке.

На почетку другог дела игре, разиграни гости су увећали предност. После акције по левој страни терена и центаршута, центарфор Марковић је погодио ближи угао Ђорђевићевог гола.

Младеновачани се нису предавали, кренули су офанзивно, али је чврста одбрана гостију успевала да им заустави честе нападе. У том периоду се истакао лепршавом играом млађани фудбалер домаћина Младен Јанковић.

М. Б. Влајић

Прва београдска лига, група Ц Наши клубови домаћини, Јагњилци слободни у првом колу

У недељу, 10. марта почиње други део првенства у Првој београдској лиги, група Ц у којој се такмиче четири клуба из наше општине. Рабровац дочекује Заклопачу, Велика Крсна Мали Пожаревац, а Омладинац у Рајковцу Пударце. Шумадија 1962 из Јагњила слободна је у првом колу. Други део првенства Велика Крсна дочекује као трећа натабели са 23 бода, Шумадија 1962 је шеста са 19, Рабровац седми са 13 бодова, а Омладинац је десети и има само 7 бодова.

Пријатељска утакмица

ОФК Студент - Слога (Г) 2:3 (1:1)

Терен Радничког. Гледалаца: 30. Стрелци: Мијатовић два за ОФК Студент, Игњатовић, С.Обрадовић, Цимеша (пенал) за Слогу (Г). Судија: Павловић (Младеновац).

ОФК СТУДЕНТ: Спасић, М.Вукмировић, Н.Вукмировић, Ђирић, Илић, Вељуић, Влајић, Чавић. Мијатовић, Јовановић, Манић. Играо је и Бајрами.

СЛОГА (Границе): Ј.Симић, М.Симић, Антић, Жигеровић, Цимеша, Павловић, Игњатовић, Бабић, О.Обрадовић, Милишић, С.Обрадовић. Играо је и Илић.

У борбеној и динамичној контролној утакмици, општински лигаши приказали су узбудљив фудбал са доста шанси. Некомлетни „академичари“ повели су лепим голом првог стрелца клуба, осамнаестогодишњег Мијатовића. Гости се нису предавали, брзо су консолидовали редове и поравнали резултат преко Игњатовића. У наставку, на сцену је поново ступио Мијатовић и довео свој тим у вођство. Искусни С. Обрадовић лукаво је надмудрио чувара и савладао Спасића.

Због повреда, ОФК Студент је последњих 15 минута наступао са играчем мање. Слога није успела у том периоду да искористи две повољне прилике. Када су сви већ помислили да ће се меч завршити ремијем, дефанзивци домаћина су скривили пенал. Сигуран извођач најстроже казне био је Цимеша у 90. минути.

М. Б. В.

Одбојка - Прва лига Србије

Још један пораз ОК Младеновац - ВГСК 0:3

Још једном су Младеновачани остали без бодова на свом паркету. У суботу увече, првенственим тријумом у оквиру 17. кола Прве лиге Србије засладили су се гости из Великог Градишта. Градиштанци су нанели Младеновачанима дванести првенствени пораз и спустили их у зону испадања. Тим ВГСК тријумфовао је резултатом 3:0 (22:25, 19:25 и 20:25) зацементирао се у горњем делу табеле, док ће клуб из града под Космајем водити грчевиту борбу до краја сезоне не би ли сачувао статус у другостепеном одбојкашком националном клупском такмичењу.

Младеновац у конкуренцији дванест тимова заузима десето место, док је ВГСК након тријумфа у хали Спортског центра „Љубомир Ивановић Геца“ подељао бодовни салдо и тренутно се налази на петом месту са 22 бода, осам више у односу на „дарежљивог домаћина“ који се дуже време налази у кризи резултата.

Након седамнаест кола на челу табеле налази се лесковачка Дубочица којој има осам бодова више од другопласираног Спартака из Љига, а десет у односу на трећепласирани Нови Пазар. У наредном 18. колу Младеновац гостује Железничару.

Сениорке ОК Младеновца оствариле су прву победу у Регионалној лиги.

Екипа ОК Младеновца на челу са капитеном Невеном Марковић успела је да победи екипу ОК Блок аут са 3:2 после више од два сата играња.

Рвање

Три медаље на Купу Србије

У Београду је у организацији рвачког клуба Раднички одржан Куп Србије у рвању у узрасту у13 и у 17, као и међународни рвачки турнир Serbia open. На турниру било је око 300 такмичара из 35 клубова из Србије, Бугарске, Грчке, Молдавије, Румуније, Босне, Хрватске, Црне Горе, Мађарске... Клуб „Геца“ наступио је са шест такмичара и освојио три медаље. У узрасту у17 друго место освојила Мина Николић у категорији до 61кг. трећа је била Кристина Трифуновић у категорији до 49кг, а у узрасту у13 треће место освојила је Магдалена Антонијевић. Пето место освојио Новак Милојевић у узрасту у17.

Такмичење у шаху за основце

Више од 130 ученика младеновачких основних школа учествовало је на такмичењу у шаху које су организовали Шаховски клуб „Лилама Младеновац“ и ООШ „Момчило Живојиновић“, под покровитељством Министарства просвете Републике Србије. Председник Градске општине Младеновац, Владан Глишић, пожелео је ученицима успешно такмичење и поручио да је, осим победе, важно и дружење.

„Искористите данас ово време да се упознате, будете још бољи пријатељи и наставите да се бавите шахом“, рекао је Глишић. Такмичење је одржано у мушкој и женској конкуренцији, а првих троје у обе категорије стичу право учествовања на Првенству Београда у шаху за ученике и ученице основних школа.

Милосав Б. Влајић: Сећања учесника Ајрилској райи и заробљеника Војске Краљевине Југославије из младеновачкој краја у Друјом свейском райу (1941-1945.)

У ноћима без звезда /6

Радомир СОСКИЋ (1914), Ковачевац

Ми у дољи а Немци нас тучу с брда

Повише Ђермина, на Малој страни, поре пута од старог игралишта ка шуми Маковици, због чијег синора су се Ковачевчани годинама гложили и тужили са суседима, све док коначно није пресудио сам кнез Аклександар Карађорђевић, налази се лепа кућа са бројем 51. На сред уређеног дворишта је велики дрвени сто. Мирноћу сунчаног пролећног поподнева нарушава неугледно псето које скоро непрекидно лаје. Повремено се из помоћне зграде зачује ропач болесне старице Добриле, рођене Вићовац. Мој саговорник са њом има ћерку Радмилу и синове Живограда и Слободана.

У заробљеништву сам често помишљо да више никад нећу видети кућу. А онда је почела да тиња нада да ће Немци пропасти. Враћали су се измрцварени млади немачки војници с руског фронта, разговарали смо с њима. Увелико нас је обрадовало савезничко искрцавање на Сицилији и у Нормандији. Ускоро су се појавили Американци са борним колима и тенковима, праћени авијацијом. Немци су им давали слаб отпор. Ми смо били премештени у Елзас Лотринген и ту смо дочекали ослобођење.

Код Американаца сам био толмач две године. Налазио сам се у друштву једног Србина из Америке. Звао се Радомир Поповић, мајка и отац су му били Срби из Далмације, па отишли у Америку. Пошто је знао енглески и српски, он мени каже на српском, а ја преведем Немцу на немачки. Налазили смо се у једном депоу, где је био утовар за војску. Французи су чували немачке заробљенике, а ми Срби били смо толмачи.

Моји Ковачевчани су отишли кућама, а ја сам наставио да се дружим са америчким војницима. Живео сам у Француској, у Ремсу. Имао сам одличан провод, свега је било, па и жена. А онда кренем возом кући, на Аустрију. Имао сам отуда друштво. У Београду су нас преватили, саслушавала ме је ОЗН-а. Пита ме један: „Ти си четник?“ „Да сам четник, ти ме не би видео“. Пита даље: „Што ниси одма дошо?“ Одговорим: „Тео сам да видим мал света“. Био је јануар месец четрдесет и седме. Кренем пешице из Младеновца по опасном зими. Стиго сам кући, уочи Светог Саве. Осам година сам био ван. Сачекали ме отац, мајка, жена, ћерка и син. На вечери се скупиле прве комшије. „Дошо Радомир из заробљеништва!“

Вредни потомак хајдука Пауна Соске из Карађорђевог доба и рођак књажевог среског старешине Милића и краљевог официра Милосава, познаваоца више страних језика, уз извињење одлази да нахрани прасиће. Мршав старац пријатног звонког гласа и прилично свежег сећања има шиљату црну шубару, испод које се појављују проседа

коса и зулуфи. Вунени џемпер и панталоне са напустом заокружују његов лик. Лавез кудравог кучета га ни мало не узбуђује, али се зато трза на сваки болни глас супруге, па и на онај једва чујни. Редовно и стрпљиво је обилази и брижно бди над њеном постељом.

Рођен сам тачно двадесет и осмог септембра деветсто-четрнаесте. Отац Рафајило је учествовао у Балканским ратовима. Три године је био у заробљеништву у Немачкој. Деда ми се звао Антоније, а прадеда Аксентије. Стари кумови су нам Степановићи из Биновца, славимо светог Стевана. Преци су у Ковачевац дошли од Сјенице. Код старе школе је била прва кућа. Браћа ми се зову Данило и Душан.

У школу сам ишо од девестодваеспре до дваес пете. Учио ме је Брана Живковић. У разреду са мном били су Јовица Чокић, Воја Влајић, Иван Ђукић, Живко Максимовић, Ранко Гајић, Десанка Антонијевић...

После сам помогао оцу у пољопривреди и радио у фабрици цакова. Са Душком Микичићем и Живком Максимовићем регрутован сам у Младеновцу у пешадију, али нисам служио тај род.

У војски сам био у Чаковцу, у Међумурју. Са мном су били Тикомир Антонијевић, Никола Микичић и Радован Савић. Мада сам регрутован на осамнаес месеци, продужен ми је рок на две године. У осми коњички пук, у митраљеско одељење, ступио сам триес и девете године. Командант пука је био Владимир Богдановић из Смедерева. Сећам се и официра Мушике Вујисића. Често сам јашио белу кобилу Фазанку.

(наставак на страни 9)

Милосав Б. Влајић: Сећања учесника Ајрилској райи и заробљеника Војске Краљевине Југославије из младеновачкој краја у Друјом свейском райу (1941-1945.)

У ноћима без звезда /6

(наставак са стране 8)

Рат ме је затеко на положају на Драви. Били смо укупани. Ми у дољи, а Немци нас тучу с брда. Наша артиљерија нас штити. Налазио сам се у митраљеским ескадрону. Коњи вучу топове и наше митраљезе. Борба се распламсала, да би Немци провалили на левим крилу. Хрвати издали, побегли с положаја, однели оружје. Стигне наређење да се одступа. Ту су командант пука Богдановић и водни официр Вујисић, добар Црногорац. Немци су нас и даље тукли, настрадали војници и коњи. Имао сам кратки коњички карабин и сабљу, одступо сам на коњу. Поче суснежица, права алаужа. Целу ноћ смо се повлачили у групама ка Загребу, као војска.

У селу Златар Марији пресрели су нас Немци. Да нас они нису зауставили, поубијали би нас Хрвати, јер су били наоружани и чекали су нас. Немци су нас ту разоружали. Оставили су ми одело, чутурицу и војничку торбицу. Поцепали смо заставу тробојку и командант пука нареди да се сваки војнику да по парче. Чуво сам га и у заробљеништву. Дођемо пешице до Загреба и сместу нас у зграду подофицирске школе. Пуно војске, обашка официри, војска обашка. Немци су пуштали Хрвате и одвајали. Било је и они који нису били Срби, па су рекли да су Срби, јер нису тели да се одвајају од нас. Давали су нам храну три дана и лагали нас да ћемо кући. А онда су нас по тридесет стрпали у камионе и преко Марибора, Граца и Аустрије отерали у Немачку.

Истоварили су нас у варошици Лудизбургу, у логор 5 а. Сместили су нас у бараке, имао сам број 36952. Један број мање имао је Тикомир Антонијевић. Сем нас двојице, од Ковачевчана су ту били и Радован Савић и Никола Микичић. Из Рабровца су били Радојица Николић и Микица Вићентијевић. Нашу судбину делили су и неки Плањани и Краљевчани. Врло брзо су тражили да се иде на рад у село. Нас тридесетак пошаљу у радну команду. Мој газда је имао жену, снаху и унучицу, а син му је био на руским фронту. Нису ме злостављали. Окопавао сам репу и кромпир, косио детелину, бринуо се о пет-шест крава. Јео сам за столом са укућанима, а увече сам ишао у лагер. Тамо се један правио да је болесан. Ми донесемо сланине и леба, па кад нас Немац стражар засуне, ми му то дамо. Касњије сам лепо научио немачки језик.

Добијем пакет од куће и од Американаца. Радости никад краја. Стражари су прегледали пакете. Није било новина, али смо знали шта се дешава у свету. Слушали смо Радио-Лондон и тако имали вести о стању на фронту. Славили смо славу и наш Божић. „Нећете да радите ни на наш, ни на ваш Божић” - рекли су Немци. А ми ји

понекад слажемо. Немци нису знали шта је лагање док ми нисмо дошли! Довијали смо се на разне начине, сналазили се. Терала нас мука, тако је време било. Стизали смо и д украдемо мал сланине, меса, неко јаје. Мал из забаве, мал што смо морали.

Мој ујак Милован Јанићијевић из Ковачевца живео је у Америци. Писо сам из логора рођеним брату Душану: „Често ме посећује ујак Милован”. Брат је одгонетнуо и одговорио ми: „Био за Васкрс ујак Милован и био пуно пијан, па све велике чаше на асталу поразбију”. Односило се то на долазак амерички авиона на Васкрс и бомбардовање Београда. Другови у логору ме питали како смо се овога досетили. А цензура није могла да провали братовљеву довитљиву поруку.

Пресахле су речи из Радомировог грла, а први вечерњи сан утишао је његову онемоћалу супругу. Само је отрцани пас бескрајно злосудио газдин трагичан крај, сабласно цвилећи, скичући и скарличући. Враћајући се из посете старом Радомиру, угледам брадатог човека са црним шеширом како из школског сокака израња из мрклине мрака на друм. У близини места где се налазила стара Катанића кућа, у којој је преноћио Вожд, познам земљака Бранку Цигу Миленковића. Глумац, хумориста, ноћобдија и боем, посетио је сестру Цунду, која нам је, док смо били деца, продавала шарене штапић бомбоне у црквеној порти. Држао је у руци окрзану свешчицу коју није хтео да ми покаже. Знао сам да је ту исписао редове посвећене деди Милошу, ковачу који је калемлио своје врзине и туђу лозу винову, оцу Илији, солунском ратнику и командиру жандармеријске станице и стричевима, Воји Гарову, који је друговао са ракијом батрачом и Цанету, који је носио плаву антерију и на вашарима пресакао коње. Није заборавио да помене и Дрнђу који је водио мечку и живео у шуми Калакачи, где је имао седам каца меда од дивљих пчела.

Припит Цига из унутрашњег цепа вади повећу кесу жутих дуката до које је дошао на двору етиопског цара Хаила Селасија, када је био у Титовој пратњи на броду „Галеб”. Чврсто ме држећи за ревере сакоа, добричина упорно хоће да ми тутне у руке неколико шљаштећих златника. На једвите јаде успевам да се отргнем и побегнем. Зауставио сам се тек под шуморним брезама своје њиве у Стрелару, недалеко од јасена где су давно у зору виле лепотице играле заносно вито коло.

У следећем броју: *Рајко Милошевић (1914), Кораћица*

Ко покуша да бежи, биће убијен

Од 1. јануара 2024. године почела је примена Уредбе о техничко-технолошким захтевима и процедурама за чување и заштиту архивске грађе и документарног материјала у електронском облику.

Ми се професионално тиме бавимо.

Позовите нас да се договоримо о сарадњи! 061/60-80-202

Жена – домаћица

У међувремену, постало је непристојно да жена за себе каже да је домаћица. На питање *Чиме се Ви бавите, Јосићо?* она ће да се снебива, застати један дуги тренутак, па тек онда изговорити то поразвајуће признање да је домаћица и да не ради ништа друго.

Дакле, драге моје девојчице, није уопште важно имате ли четрнаест, седамнаест, двадест или педесет шест година!

Сусретао сам ја и девојчице од седамдесет две, и одмах се некако видело да су још клинке: мислим, видело се још по начину на који су зријале унаоколо и криле смешак у јрсти, како су испробавале перике са локнама боје злата у робној кући, оледјајући се малчице искоса и врло кокејно – биле су још праве клинке од седамдесет две године, на часну реч! Јер, драге моје најло остареле девојчице, нисте ви криве што се животи на-

Срећан 8. март .. леје моје геме

У време када су жене менаџери, секретарице, министарке или у најмању руку пи-арови којих има мали милион, бити домаћица, која не ради ништа друго, поразвајуће је признање о узалудности живота.

А има ли ичега светијег од тог најчешћег занимања у нашим крајевима, од тог жртвовања каријере и таштине, да би се служило ближњима са љубављу која је све ређа у нашим животима.

Одлазити на пијацу, бирати прстима најбоље воће и поврће, смишљати за сваки дан нове оброке који се неће понављати, а уз то водити рачуна да се што мање потроши, кувати, прати и пегла-

ти, чистити кућу, држати је увек блиставом и удобном, плаћати рачуне за струју, воду, грејање и телефон, тражити од мужа са нелагодом сваког дана паре за све то, бити секретар и пи-ар породице, а често и лекар и неговатељица, уз то (повремено) и љубавница, а при том рећи у друштву да се не бавите ничим, да сте само домаћица за мене је прави подвиг раван монашком послушању.

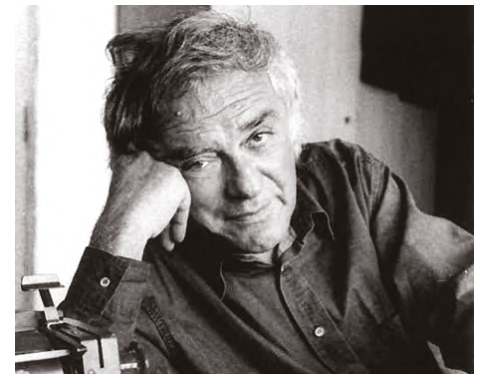
Зато драге моје домаћице, када вас оне вештице – пи-арке дугих лакираних нокију, питају чиме се бавите, слободно им реците: Бавим се онима које волим. "

Момо Кајор

шалио са вама, ја вас једно јуџра пробудио као и обично у јола шест, кад оно 8 банки!

Оја!

А ви се још ишта да ли је 1900. и неке требало да јојусиште једном јуџујем јлумцу и дозволиште му да вас јољуби, ишта се и ишта, а све идеје на јрстима да не пробудиште унуке; босим нојама шљајкаште јо бешону (колико сам вам само јушта рекао да навучеште јајуче, а ви ојети ништа!), облачиште се онако још сјавајући и ложиште јећ, ја рониште кроз јуџарњи смој да куйиште кило јолубелој, јакло буџера,

јојурш, кифле, моршаделу... а штамо већ 8 банки, а још нисте начисто да ли је требало дозволишти оном јуџујем јлумцу да вас цоки, или није?

Српска мајка

Српска мајка која је приказана на ратној фотографији Жоржа Скригина највећи је симбол страдања и историје нашега народа.

Иза ове фотографије крије се тешка и трагична прича.

Мајка Милица Тепић са својим сином Бранком на леђима и кћерком Милицом бежи од разјарене усташке силе. Њен муж Бранко је убијен. Кућа и имање спаљени. Остала је само она и двоје нејаке деце. Три године после рата умрла је од туге.

Та прича о српској мајци поновљена је још стотину и стотину пута. Није било тог рата у којем српска мајка највећи симбол чистоте, пожртвовања и љубави није страдала. Смерна, љубазна и никада осветољубива она је обасјавала светло новог пута и боље будућности.

Изузев највеће љубави своје деце она никада није била похваљена, награђена, стављена на пиједестал славе. То су били неки други. Не би она то ни хтела.

А шта је то – љубав?

Кад ледаш у звезде без разлоја и кад јогелиш жваку и кад јоклониш цвеш и усјуйиш љуљашку у јаркићу када је на шебе ред да се љуљаш!

Кад ономе која волиш даш један јриз и кад јогелиш са њим јуму за брисање на двоје и кад му даш један лиз!

Кад нацрташ срце и унуџра уишеш ваша два имена.

Ако што није љубав, ја онда, стварно не знам шта је!

Момо Кајор

припремила Марија Т.С.

МАЛИ ОГЛАСИ

ИЗДАВАЊЕ СТАНОВИ - КУЋЕ

ИЗНАЈМЉУЈЕМ кућу са гаражом, киоском, за-себним смештајем за 5 особа, на 3 ара ограђе-ног дворишта у „Тозином воћу“ за 500 евра. Евентуално младом, запосленом брачном пару договор само за кућу и гаражу. **063/310-205**

ИЗДАЈЕМ стан у Михајла Миловановића 72 54кв полунаместен, 4 спрат нема лифт, нова градња грејање на гас. **060/595-06-17**

ИЗНАЈМЉУЈЕМ двособан, намештен стан бли-зу института за експерименталну Фонетику и патологију говора „Логопед“ Београд. **063/310-205**

ИЗДАЈЕМ станове за раднике и мање породи-це, самце и самице. Ул. Славка Манојловића 68. **064/142-94-98**

ИЗНАЈМЉУЈЕМ смештаје у „Тозином воћу“. **063/310-205**

ИЗНАЈМЉУЈЕМ смештаје различитог комфора на више локација у Младеновцу. **063/310-205**

ИЗДАЈЕМ собе преко пута бање Селтерс, улица Краља Петра Првог. **063/310-205**

СТАНОВИ КУПОВИНА - ПРОДАЈА

ПРОДАЈЕМ стан 72м² (80м²) дуплекс, у Мла-деновцу, центар, цена 72.000€. Може замена за мањи. **064/25-322-60**

ПРОДАЈЕМ нов стан 83м², четворособан, у Младеновцу, насеље „25. мај“, четврти спрат. Укњижен. Цена 700 евра/м². **065/807-94-01**

ПРОДАЈЕМ двособан стан 47м², ужи центар Младеновца, улица Његошева, трећи спрат, но-вија градња, гас, паркинг. **065/8222-605**

ПРОДАЈЕМ стан 52м², други спрат. Улица Кра-ља Петра Првог. **064/484-52-04**

ПРОДАЈЕМ гарсоњеру 25м² у ул. Краљице Ма-рије, има подрум. Може и замена по договору. **011/8237-750**

ПРОДАЈЕМ стан од 51м², ул. Вука Караџића 48/2, приземље. **064/208-10-94**

КУЋЕ ПРОДАЈА - КУПОВИНА

ПРОДАЈЕМ породичну кућу на одличној лока-цији у Младеновцу ул. В. Караџића укупне површине 214м² (корисне 190), ушушкана и склоњена од буке са прелепим малим двориш-тем (2 ара). Кућа је квалитетно грађена, потпу-но изолована „сендвич зидом“, са етажним гре-јањем на гас, укњижена. Од куће је могуће на-правити три стамбене јединице. Кућа је тре-нутно вртића. Цена: 750евра/м². Услужни кон-такт: **064/258-40-47, Вибер: 063/366-676**

ПРОДАЈЕМ кућу 60м² са 22 ара, помоћном згр-адом и гаражому Кусатку, 13км од Младеновца. **065/840-5-240**

ПРОДАЈЕМ кућу 170м² у Младеновцу, повише комуналног, са плацом око 5,3 ара. Приземље и спрат као две одвојене јединице, или мењам за стан новије градње уз доплату, а може и инвестициона градња, уз договор. **061/181-5213, 067/703-5598**

ПРОДАЈЕМ - ИЗДАЈЕМ усељиву кућу-викенди-цу 60м² са недовршеним поткровљем и тера-сом 10x4 на плацу од 27 ари са два помоћна објекта са доста воћа у пуном роду. Ковачевац код доње школе **062/299-703, 011/8231-537**

ПРОДАЈЕМ две куће: 1 км од Младеновца: 100м²+18м²+гаража и кућа 77м² са 4 ара плаца. Комплетна инфраструктура. У близини школа, обданиште. Може замена за стан у Београду или Младеновцу, уз доплату. **063/8021-979**

ПРОДАЈЕМ кућу у Рајковцу 85м² са предсоб-љем 90м², монофазна струја, интернет, 6 ари плаца, 4,5 км. од Младеновца. **061/204-03-62**

ПРОДАЈЕМ спрат куће у Баташеву, трособан стан 75м². Све одвојено, посебан улаз и пола дворишта. Струја, вода, канализација. **063/710-23-83**

ПЛАЦЕВИ

ПРОДАЈЕМ плац од 60 ари у Рајковцу, б1583., раван. Вода, гас, улично светло, аутобуска ста-ница. Грађевинска зона, може парцелизација. **064/499-1720**

ПРОДАЈЕМ плацеве од 5 ари. На плацу гас, во-да, канализација, струја. Дозвољена градња. Ул. 11. новембра у Младеновцу. **063/256-169, 064/142-94-98**

ПРОДАЈЕМ плац од 40 ари у Рајковцу, близу градског гробља. Власник 1/1. Договор. **064/1241-584**

ПРОДАЈЕМ њиву или део њиве од 50 ари у Малом Пожаревцу у грађевинској зони. У бли-зини прикључак за воду, струју и гас. Поред пу-та са тврдом подлогом. Цена по договору. **066/930-25-74**

ПРОДАЈЕМ плац од 20 ари у Рајковцу. **061/264-88-49**

ПРОДАЈЕМ парцелу број 3216, 0,41 ха грађе-винско земљиште, дозвољена градња испод земље 6 а изнад 4 спрата. Трофазна струја, ка-нализација, градска вода. Цена 2500 € по ару. Младеновац, ул Бранислава Петронијевића. **060/53-00-517**

ПРОДАЈЕМ имање у Кораћици, Јовиски крај, испод Космаја, око 2 ха са кућом и окућницом, помоћном зградом, асфалт, струја, вода, теле-фон. Кп.бр. 686 ; 687; 529 и 530 к.о.Кораћица. **065/8222-605**

ПРОДАЈЕМ у Неменикућама плац од 23 ара. Плац је из два посбна дела. Грађевинско зем-љиште кп. бр. 2408/5. Викенд зона, мирно, пут до плаца, струја, вода, гас... **065/8222-605**

ПРОДАЈЕМ 5 ха у Кораћици- Петкајски крај, 5 км од врха Космаја, засад лешника стар 3,5 го-дина, ограђен, артечки бунар, урађен кап-кап систем са природним падом. **065/8222-605**

ПРОДАЈЕМ плац од 30 ари на Космају, Оглав-ци. Асфалт поред плаца, струја. **065/8222-605**

ПОСАО

ПОТРЕБАН сарадник на раду око смештаја. **063/310-205**

ОЗБИЉНА ЖЕНА са искуством од 17 година у гледању старих лица. Договор. Искључиво Младеновац. **060/37-23-334**

ЧИСТИМ станове и куће у Младеновцу и Бе-ограду. **064/910-36-00**

ПОТРЕБНА спремачица. **063/310-205**

РАЗНО

ПРОДАЈЕМ бицикл за градску вожњу, увоз из Швајцарске. Са 8 брзина, у добром стању. **064/167-10-34 (после 14 ч.)**

ПРОДАЈЕМ чекићар, трофазни мотор, покретну климу, норвешке радијаторе, фрижидер, замр-зивач-вертикални и комплет мангало. **062/411-652**

ПРОДАЈЕМ коришћен намештај: Дводелну вит-рину 94x175x55+174x170x45цм. Радни сто са фи-окама 112x60цм. Кревети: 203x120 и 190x140цм. **062/240-649 (Бранислав)**

ПРОДАЈЕМ нови, некоришћени, овални трпеза-ријски сто са 6 столица, боја светли орах, 160+40x90цм. Повољно. **064/2650-249**

ПРОДАЈЕМ пресу за балирање сламе, сена и шаше, руски трактор ТЕ-35. **063/8417-017, 064/90-30-114**

ПРОДАЈЕМ балирано ливадско сено и домаћу ракију од шљиве, комову и од кајсије. **064/263-03-48**

КУПОН бр. 506

важи за ЈЕДАН мали оглас
Цена огласа без купона 200 дин.

еКњига

Душан Мариновић

ШАРПЛАНИНАЦ

ЈУЧЕ, ДАНАС, СУТРА?...

ДРУГО ДОПУЊЕНО ИЗДАЊЕ

ИМАМО ЛИ
ЈОШ ПРАВЕ
ШАРПЛАНИНЦЕ?

Говоре и пишу:

Обрад Ђокић, Зоран Миловуковић, Зоран М. Кос, Вук Струњаш,
Лудвиг Матлас, Обрад Шкипић, Љубомир Кекановић, Жељко
Шеатовић, Срђан Удовички, Јовица Законовић, Милосав Бабић,
Новак Радуловић, Војислав Анастасијевић и Саша Вурзберг.

www.natura.rs